

Castells alerta l'Estat del «fiasco» d'una reforma sense l'aval de Catalunya

El conseller adverteix que el nou model i la sentència de l'Estatut posen a prova el pacte constitucional del 1978

ANNA SERRANO

EL PUNT, 30 de gener de 2009

Pot el govern espanyol aprovar un nou model de finançament sense Catalunya? La resposta del conseller d'Economia, Antoni Castells, és que seria «un fiasco» i «un fracàs clamorós» per a l'Estat que el territori que ha impulsat la reforma no la subscrigui. Castells ho manifestava en una conferència a l'Institut d'Estudis Catalans (IEC), on insistia que l'executiu estatal s'ha de moure dels seus plantejament si de veritat vol arribar a un consens amb la Generalitat. També advertia que, amb el finançament, no només estan en joc els diners que rebrà Catalunya sinó que la reforma i la sentència del Tribunal Constitucional sobre l'Estatut seran la prova del cotó del pacte constitucional del 1978. «Ens juguem si es pot aconseguir o no», alertava Castells.

Antoni Castells considera que «sense Catalunya qualsevol acord seria un fiasco». El govern català veu normal que la resta de presidents autonòmics que van circular pel despatx de José Luis Rodríguez Zapatero estiguin satisfets amb la darrera proposta de Pedro Solbes, perquè, com que no aspiraven que hi hagués una reforma, la de l'Estat ja els està bé. «Quin èxit seria un acord amb aquells que no volien el canvi? Seria un fracàs clamorós», conclouia Castells. Ho feia gairebé a mode

d'advertiment en un moment que el govern espanyol s'ha autoimposat el 13 de febrer com a data límit, per la pressa, per tancar la reforma abans de la campanya de les eleccions al País Basc i a Galícia, convocades per a l'1 de març. «Pot haver-hi acord o no», insistia el conseller, citant el pilar fonamental sobre el qual se sosté el model estatutari: que es vagi cap a un sistema que no penalitzi les comunitats que més contribueixen invertint el seu ordre en el rànquing de recursos per càpita un cop feta l'aportació a la solidaritat interterritorial, tal com passa ara.

Castells garantia que l'executiu «no farà veure que tot ha canviat si no és veritat». I si arribat el dia no hi ha pacte amb Catalunya?, va preguntar-li una de les assistents. El govern no trencarà la baralla i «seguirà negociant» bilateralment amb l'Estat.

L'executiu català no està d'acord amb la manera com l'Estat ha plantejat la reforma fins ara, com si busqués una adhesió incondicional a les seves propostes i sense ànim de diàleg. El conseller d'Economia va acusar-lo, fins i tot, d'haver «excitat els ànims contra Catalunya» alimentant la percepció, ratificada a les enquestes, que és «la regió més insolidària».

En la conferència a l'IEC –titulada Autogovern polític i finançament–, Castells va voler constatar que amb la reforma no només estan en joc els recursos que haurà de rebre Catalunya. El nou model I i també la futura sentència del Tribunal Constitucional sobre l'Estatut –va sostenir– posen a prova el pacte constitucional del 1978, que «establia un lligam entre autogovern a Catalunya i democràcia a Espanya». «Ens juguem si aquest pacte es pot aconseguir o no.» La tesi és que la resolució en positiu d'aquests dos temes clau contribuiria a solucionar l'encaix de Catalunya dins Espanya.

FONS DE COMPETITIVITAT

Castells va evitar en tot moment donar detalls de la negociació amb l'Estat, constant i a contrarellotge. L'executiu estatal, però, li ha comunicat que el nou model premiarà la capacitat fiscal de Catalunya a través del nou fons de competitivitat, segons algunes fonts de la negociació citades per Catalunya Ràdio. Això implicaria que rebí diners d'aquest sac dissenyat per Solbes, tot i que estigui per sobre de la mitjana espanyola en recursos per càpita. L'objectiu de la mesura, rebutjada per altres executius com ara l'andalús, és compensar Catalunya pel dèficit fiscal de què és objecte.